

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

XV Fəsil

~“Get” “ Bu dəqiqə qalx!” deyə qışqırdı paltaryuyan qadın, Lazarın üzərinə əyilib barmağını onun böyrünə soxaraq. “Qalx, deyirəm, Ağa Lazar!” Lazar nəfəs alıb oyandı , onun bağırsağından yapışdı və bilmədən onun da əlindən tutdu. Əlini çəkib onu danladı: “Bax sən yeni köynəyini auditoriyanın qarşısında belə çirkəndirirsən, Tanrım !”

Lazar dik oturub şərab ləkəli qarnına baxdı. Dərhal başını tutdu , əsəbiləşdi və yatağa yıxıldı. “Aman Tanrım, hər şey dairəvi hərəkət edir.”

“Yox, vermirsən,” deyə paltaryuyan qadın hürüşdü, “Sən mənə o köynəyi ver! Aman Tanrım tezliklə gələcək. İndi isə oradan qalx!”

Lazarus inildədi və ayağa qalxmaq üçün güclə divara söykəndi . Otağı yenidən görmək istəyirmiş kimi ehtiyatla ətrafa baxdı. Sonra gözlərini ovuşdurdu və burnunun körpüsünü çimdikləyərək öz-özünə dedi ki, Rahib Odinonun ona heç vaxt şərabın pis tərəfi haqqında demədiyi bir şeydir.

“Hər hansı bir pis şeyin yaxşı tərəfi varmı?” Qadın şikayətləndi, Lazarı divardan çəkdi və köynəyinin bir ovucundan tutaraq masaya tərəf apardı: “Uçan insan olsun ya olmasın, hamınız eynisiniz - hamınız”. Qadın onu çevirdi və içəri girməsini dayandırdı.

yer. "Kişilər: onları təmizləyin, içirdin və yenidən təmizləyin", - deyə qadın onun bluzkasının düymələrini açaraq mızıldandı . Lazarus yenidən qıvrıldı və qadın onun qolunu yerə vuranda başına uzandı . "Sakit olun; vaxt azdır".

Ah çəkdi və boş masaya, tək təzə şamdanına və indi dəyişmiş otağa baxmaq üçün döndü ; öz-özünə ətrafda heç bir yemək, dağınıq və ya tökülmüş şey olmadığını gördü . Küncə baxdı. "Siçovul haradadır?"

"Siçovul; hansı siçovul?"

"O, elə oradaca, otağın küncündə uzanmışdı", - deyə o, əlini göstərərək təklif etdi.

"Sən hələ də sərxoşsan." O, hönkür-hönkür başını yellədi.

"Bəs yeməkdən?"

"Bu səhər xoruldayarkən məni apardılar ", - deyə qadın kişinin qolunu köynəyindən çəkərək bildirdi. "Və sən Tanrımın yeməyinin yarısını yerə atdın. Onun göstərdiyi mehriban qarşılamaqdan sonra belə davrandığın üçün utanmalısan."

"Şərab idi. Ayağa qalxa bilmirdim. Bunu bilmirdim..."

Qadın onun sözünü kəsərək moizə oxudu: "Mən əvvəllər də bu cür istehzaları çox eşitmişəm - şərabın günahıdır, amma sənin günahın deyil." Qadın onun bluzunu çıxardı, boşaltdı və köynəyi bənövşəyi vəziyyətini yoxlamaq üçün bucaq altına çevirdi.

Lazarus qanadlarını düzəldib başını qaşdı. "Siz belə deyirsiniz, lord D'Alsikur — o gəlir?"

"Və tamamilə birbaşa," deyə qadın dönüb ondan uzaqlaşaraq hürüşdü. "Elə bir şey baş verməli idi" çünki; lakin o, sənin alçaq vəziyyətindən xəbər tutanda sənə özünü toplamaq üçün geniş yer verdi - artıq günün çox hissəsini." Qadın qaşqabağını salıb köynəyi qolunun üstünə qatladı və ona səsləndi: "Qonaq onu bu qədər uzun müddət gözlətmək tez-tez olmur . Onun qarşısında özünü təvazökar göstərə və şərabı layiq olduğunu düşündüyündən daha az günahlandırma bilərsən ." Paltaryuyan qadın qarını döydü və çıxdı.

Lazarus masanın ətrafında dövrə vurub skamyada oturanda qapı yenidən açıldı. Üç böyük mühafizəçi otağa girib divara söykəndi. Bundan sonra tünd saçlı və seyrək saqqallı bir gənc qapıdan içəri girib qəfil dayandı, açıq yaşıl gözləri dərhal Lazarusa sataşdı. Üzü görünə bilirdi.

demək olar ki, oğlan kimi idi və digərlərindən kəskin şəkildə fərqli idi; hündürboylu, yaxşı bədən quruluşlu və köhnəlmiş əsgər boyda idi. Pələrini açıb keşikçinin hazır qoluna keçirdi. Sonra ikiqat jiletini düzəltdi, gülümsədi və yavaşca Lazara yaxınlaşdı. "Lazarus Qoqu, başa düşürəm?" Başını tərpətdi. "Mən Lord Seris D'Alsikur, Qraf de Lanqven və bu torpaqlar üzərində böyük vəzifədəyəm." Masanın ətrafında Lazarın qarşısında əyləşdi . "Səninlə olan bu anı gözləyirdim." Əllərini sıxdı.

əllərini qaldırıb, Lazarusun köynəksiz bədəninə baxaraq, görünür, məmnuniyyətlə dedi: “Nəhayət, görüşdük”.

Lazar dərin və davamlı bir təzimlə ehtiramla cavab verdi: “Ya Rəbb, bu şərəf mənimdir”.

“Həqiqətən də, qalx, ehtiyac yoxdur”, - deyə sevinclə israr etdi.

Lazar zadəganın ona yaxınlaşdığını görmək üçün ayağa qalxdı. Kişinin paltarının altından boşalmış sikkələrin cingiltisini eşitdi . Və jiletinin qısa bir hissəsinin qınındakı xəncərin qundağının göründüyünü gördü .

D'Alsikur ah çəkdi və başını yellədi və əlavə etdi: “Buna görə ən dərin üzrlərimi bildirməliyəm”. mənim nəzarətimdə olduğum müddətdə sizə qarşı edilən pis rəftara görə. Mən ciddi əmrlər vermişəm ki, Sənə heç bir zərər dəyməsin. Adamlarım cəsur idilər - bəziləri sənin müdafiəndə həlak oldu. Əgər belə bir iğtişanlı bir toplantının olacağını gözləseydim, daha çox adam göndərərdim.

Lazarus baxışlarını aşağı saldı.

D'Alsikur nəfəs aldı, masanın üstünə toxundu və gülümsədi. “Amma siz buradasınız, Allaha şükür. İndi isə təhlükəsiz olduğunuz üçün sizi əmin edə bilərəm ki, ordumuz və Müqəddəs Taxt-tacın, xüsusən də bu əyalətin ilahi hakimiyyəti, ehtiyacınız olarsa, sizin əmrinizə tabedir .” O, başını tərpətdi. “Deməli, ümid edirəm ki, hər şeyi - bəli, paltarlarınızı, ziyafətinizi və şərəbinizi - bəyəndiyinizi tapmısınız ?”

“Həqiqətən də,” Lazarus israr etdi; “Mən heç vaxt bu qədər böyük süfrədə bu qədər yemək və ya bu qədər gözəl paltar görməmişəm . Şərəbi dağıtdığım üçün məni bağışla, ya Rəbb; tarazlığımı itirdim. Bu, çox gözlənilməz idi.”

Ağa onu əlini yelləyərək yola saldı və sakitləşdirdi: “ Son vaxtlar çəkdiyiniz bütün bunlara baxmayaraq, çox gözlənilən idi. Ləkəni gizlətmək üçün çox parlaq bir bluzaya idi .” Barmaqlarını çırtladı. “Ah! Əmin ol ki, danışarkən qulluqçum başqa bir bluzaya gətirəcək . Daha tünd bir çalar lazımdır - hətta əlaqaranlıq qədər dərin.” Ah çəkdi və gülümsədi. “İndi bluzaların arasında və qismən çılpaq olduğun üçün, bəlkə mənə özünün daha gözəl tərəflərini - xüsusən də qanadlarını göstərə bilərsən ?” Ona dönməsini işarə etdi. “Onları mənim üçün aç.”

Lazarus itaət etdi, qısa bir müddət özünü tam şəkildə göstərdi və sonra geri döndü, əsgərlərin sərt baxışlarını və D'Alsikurun gözlərində yaşılımtıl parıltını gördü. Kişi bir dəfə əl çaldı və bir-birinə qarışmış barmaqlarını çənəsinə tutdu. “Tamamilə heyratamizdir; necə də böyük qanadların var, Lazarus. Həqiqətən də möhtəşəmsən.” O, masa skamyalarına işarə edərək özünə yaxınlaşdı. “İndi isə, xahiş edirəm əyləşin.”

Lazarus masaya əyləşəndə kişi ona yaxınlaşdı, ağızını geniş açdı və sadəcə “Ahhh” dedi.

Lazarus kobud jesti dinlədi və D'Alsikur üçün ağızını geniş açdı .

Ağa qəhqəhə çəkib əlini masaya vurdu. "Nə böyük dişlərin var, doğrudan da, möhtəşəm!" O, əyilərək qulağının mərcəyindən tutdu və Lazarın qulağına baxdı. "Və yaqin ki, iti qulağın var, elə deyilmi?"

"Bəli, ya Rəbbim," deyə Lazarus ona göstərilən maraqlıdan bir qədər çaşqınlıq içində etiraf etdi. Kişilikdən uzaq üz cizgiləri. Boğazını təmizlədi. "Xoşunuza gəlirsə, bəlkə mənə çağırma səbəbini sizinlə bölüşəsiniz?"

"Və mən də edəcəyəm", D'Alsikur daha təmkinli bir şəkildə məmnuniyyətini rədd edərək dedi. "Sizi müəyyən bir işdə mənə kömək edə biləcəyiniz ümidi ilə çağırıdım - bu, sizin kimi istedadlı bir insan üçün çox uyğun bir məsələdir."

"Bu hansı tapşırıqdır?"

Zadəgan dərin bir nəfəs aldı və masaya baxdı, barmağını masaya vurmazdan əvvəl qısaca düşündü. "Bəlkə əvvəldən başlamalıyam, elə deyilmi?"

"Bölüşmək istəsən," Lazarus gülümsəyərək və başını tərpədən cavab verdi.

"Yaxşı, onda. Böyük qardaşım keçmiş qraf de Languenais Lord Gildard D'Alcicourt idi. Onun qəsrini buradan qərbdə çoxlu liqalar aralıda yerləşir; lakin o, o vaxtdan bəri - buxarlardan - illər əvvəl vəfat edib. Arvadı qısa müddət sonra, doğuş zamanı vəfat etdi və padşahlıq edə biləcək varis qoymadı - yalnız körpə sağ qaldı. Gildard, digər bədbəxtliklərlə yanaşı, bu ehtimalı da əvvəlcədən sonuncu dəfə hazırladığı üçün əvvəlcədən görmüşdü. Vəsiyyətnamə və vəsiyyətnamə, qanuni və məcburi şəkildə, məhz belə bir hadisə ilə məşğul olmaq üçün. Orada o, belə bir qərar vermişdi: əgər onun əmlakına nəzarət edə bilməyən bir uşağı varsa, onda mən uşaq sağlam olana qədər valilik vəzifəsini öz üzərimə götürməliyəm. Üstəlik, o, bunu qeyd etmişdi: əgər uşaq qızıdırsa, onda mən onu yetkinlik yaşına çatmış vəziyyətdə gətirməli və əmlakını hər ikisinə verməzdən əvvəl onu uyğun bir şəxsə əvə verməliyəm. And içmiş və qeydə alınmış yazı və qanunla elan edildiyi kimi, mən onun fərmanını yerinə yetirməyə borcluyam, bundan sonra; mənim ölümümdə qız uşaq onun bütün əmlakını - evli olsun ya olmasın - miras almalıdır. Qız mənim qardaşım qızı Endora D'Alsikurdur və ehtirasla ağılın, yaxud yaxşı ilə pisin fərqi varmaq üçün hələ yetkinlik yaşına çatmayıb. Beləliklə, o, mənim xoşuma gəlməyərək axmaq və tamahkar bir cadugər oldu və absurd şəkildə atamın bütün əvvəlki torpaqlarının - həm Gildardın, həm də mənim - ona verilməsini tələb etdi. O, hiyləgər şəkildə Lord Frederik Hüqon, Qraf Borbonaisenin əlindən tutub — hətta donuz belə Sərxoş Qəssab Hüqondan daha yaxşı namizəd olardı. Buna baxmayaraq, Hüqonu qardaşımın son qərarına etiraz etməyə inandırdı və o, Gildardın torpağında becərən xalqımı qıraraq basqın kampaniyasına başladığı zaman belə Kral Məhkəmələrinə müraciət etdi. Nəticədə, Kral Hakimiyyəti danışıqlar üçün Taxtın arxiyepiskopunu çağırırdı. Kilsə ondan məsələ həll olunana qədər barışıq müqaviləsinə əməl etməsini istədi. Buna baxmayaraq, Hugon o vaxtdan bəri barışıq müqaviləsinə pozulmuş və Gildardın qəsrini mühasirəyə aldı, heç kimin — hətta uşaqların belə — həyatını əsirgəmədi

uşaqlar , ” D'Alsikur yumruğunu masaya vuraraq qışqırdı.
Lazar titrədi.

D'Alsikur yumruğunu boşaltdı və iki barmağı ilə gözlərini ovuşdurdu. “Bağışlayın, əsəbiləşmişəm.” Dərin bir nəfəs aldı və həyat yoldaşı və mehribanlığı haqqında daha ətraflı danışdı; “Ledi D'Alsikur” Hugon mühasirəyə alındığı zaman onun üç gənc qardaşı Gildardın qəsində idi. Onun adamları onları öldürdülər və qalıqlarını əsgərlərimin və kəndlilərimin cəsədləri ilə birlikdə yandırdılar. İndi inanıram ki, Endora ona başsağlığı verib və onların cəsədlərinin yanına getmədiklərini bildirib. Hugon hücum edəndə qalada. Lakin Ledi D'Alsikur və qardaşları iki həftədir ki, itkin düşüblər.

D'Alsikur qəfildən masadan qalxıb divara tərəf addımladı və qollarını çarpazlayıb kürəyini daşlara söykədi. Lazarusa başını tərpətdi. “Və son vaxtlar Endora ilə Hugon arasında çox fərqli bir münasibətin olduğu xəbərini aldım. Məlumat verən mənə dedi ki, Hugon Endoranı Gildardın yatağında yatarkən özündən başqa əsir saxlayır . Bundan yalnız bir nəticəyə gələ bilərəm ki, o, hələ ölmədiyim üçün onun həyatını bağışlayır. Mən öləndə - və sonra o öləndə - o, son fərmanıma etiraz etmək və atamın bütün əyalətini tamamilə ələ keçirmək üçün dayanır. Mən onun planını bilirəm. O, artıq adamlarına qəsrinə hücum edəcəyini və bunu deyən heç kimi diri-diri qoymayacağını öyünüb. Mən danışarkən Sərxoş Qəssab ordusunu mənə qarşı qaldırır. D'Alsikourt masaya yaxınlaşdı və Lazarusa dik baxaraq oturdu. “Mənə burada ciddi xidmət göstərə bilərsən. Yüzlərlə insan — kişi, qadın və uşaq — sənin qanadlarında uçur, Lazarus. Xristian uçan insan kimi, Allahın Müqəddəs Adı ilə ədalətli və saleh olan şeylərə xidmət etmək üçün öz töhfənizi verməyinizi gözləyirəm .”

Lazarus qıvrılıb özünü toparladı. Ağır-ağır udqundu və başını tərpətdi. D'Alsikur mühafizəçilərinə müraciət etdi: “Sirr saxlamağa and içdiyinizi xatırlayın ; bu an haqqında heç nə deməyin.” Mühafizəçilər başlarını tərpətdilər və D'Alsikur Lazarusa tərəf döndü. Masanın üzərinə söykəndi və barmağını sanki görünməyən xəritə üzərindən xətt çəkmiş kimi onun üstündən keçirdi. “Gecə düşəndən sonra Gildardın qəsrinə uçmağınızı və yuxarı dəhlizə qalxan əyri pilləkənlərlə açılan cənub qülləsinin orta pəncərəsindən girməyinizi istəyirəm. Dəhliz birbaşa qalanın əsas otaqlarına aparır.” Solda Hugonun otağı, sağda isə Endoranın otağı var. Hugonun məhbusu olaraq Endoranın qapısı çöldən kilidlidir; və dəhlizə heç bir mühafizəçinin girməsinə icazə verilmir.”

Lazar əyildi və başını yellədi, ağır-ağır ah çəkdi. D'Alsikur sakit əlini yellədi: “Xeyr, yox, narahat olma! Məni dinlə; heç kim səni tapa bilməyəcək! Hüqon daxili mühafizəçilərini yalnız pilləkənin ətəyində yerləşdirir və onlar...”

Daha yüksək pəncərədən girməyi gözləyin. Üstəlik, dik bir qayalıqdan keçən qalanın arxasından uçacaqsınız və heç bir keşikçi tələb olunmur. Onun ordusu qalanın ön və yan tərəflərini qoruyur; və onların gözləri göyləri deyil, ərazini örtəcək. Diqqət yetirmədən və ya sizin haqqınızda bir söz demədən içəri və xaricə uça bilərsiniz." D'Alsikur masadan uzaqlaşdı, açıq əllərini Lazara uzatdı və gülümsədi. "Görürsən? Bu, gecənin yarısını istirahət etmədən uça bilən bir insan üçün çox sadə bir işdir. Rəbb, Lazar, gözlənilməz varlığını xalqımı həqiqətən xeyirdualandırdı. Sənə görə, onlar əbədi olaraq minnətdar olacaqlar."

"Aman Tanrım," Lazarus boğazını təmizləyərək dedi, "Bəlkə də mənim qabiliyyətlərimi səhv sala bilərsiniz. Mən gecənin yarısını istirahət etmədən uça bilərəm; amma uçuş zamanı başqa birini daşıya bilmərəm - bu məndən daha çoxdur."

"Səndən kimisə, heç yerə aparacağını gözləmirəm." D'Alsikur xəncərini qınından çıxarıb masanın üstünə sancdı. "Bu, çox ağır bir yükürmü?"

Lazarus qara saplı bıçağa baxaraq gözlərini qıydı. "Deməli, başa düşdüm ki, məndən Endoranı xilas etməyimi istəmirsən?"

Başını qaldıranda D'Alsikurun başını yelləyərək dediyini gördü: "Onu xilas etmək sənə deyil, Lazarus. Bunu yalnız Uca Tanrının xeyirxahlığı edə bilər". O, əyildi və barmağını bıçağın qundağına vurdu. "Gəzdirməli olduğun tək şey budur - lələk kimi yüngül və şahin gözü kimi iti. Götür".

Lazarus cavab verdi: "Ya Rəbb, buna ehtiyacım yoxdur".

"Xeyr; təkə gücə güvənmək olmaz. Hugon böyük bir insandır. İndi isə onu özünə aparmalısın, heç nəyi təsadüfə qoymamalısın." D'Alsikur barmağını Lazarusa göstərərək göz vurdu.

"O, böyükdür; yenə də narahat olma. Hər gecə olduğu kimi, o da sərxoş olacaq və tək yatacaq. Yumşaq addım səslərinə oyanmayacaq. Ona görə də tez və təmiz olun; və bir daha nəfəs almadığından əmin olun. Xəncəri onun yanında saxlayın ki, adamları onu öz bıçağımla öldürülmüş vəziyyətdə tapsınlar. Sonra eyni qüllənin pəncərəsindən çıxıb yanıma uçmalısın. Mən təhlükəsiz qayıtmağınızı gözləyəcəm."

Lazarus başını yellədi. "Amma, ya Rəbbim; Sənin ordunu qəsrin xaricində gördüm. Əla idi." Əgər onları qəsrin müdafiəsi üçün yerləşdirsəniz, Lord Hugon bu cür sayları necə məğlub edə bilər? Bəlkə də bunu etsəniz, qan tökülməz.

D'Alsikur başını yellədi. "Darvazalarda toplaşan mənim ordum deyildi, amma nizamsız və xoşagəlməz bir izdiham idi. Bu xəbər bütün əyalətə yayıldıqda, onlar sizin dalınızca gəldilər. Əslində, sadıq sıralarım xeyli azalıb və əksər hallarda qalada qalırlar. Məndən fərqli olaraq, Hugon xeyli orduya rəhbərlik edir - bəlkə də gördüyünüz izdihamdan daha böyükdür. Ümumilikdə, əgər o, hücum edərsə, mənim müdafiəm azdır.

Qalanın xaricindəki kənd ilk yıxılacaq. Adət etdiyi kimi, o, aman verəcək

heç bir həyat yoxdur.

Lazarus masanın üstündə axtarış apararaq seçimlər götür-qoy etdi. "Onda bəlkə də kəndlilərinizi və əsgərlərinizi - Musanın öz xalqı ilə etdiyi kimi - təhlükədən uzaqlaşdırma bilirsiniz ; və qan tökülməyəcək ..."

"Xeyr, Lazarus," deyə o, müdaxilə etdi, "Mən Musa deyiləm; və bura uzaq bir diyar deyil. Mən padşahın vassalı və xidmətçisiyəm - sadəcə bir ağa - və bunlar mənim torpaqlarım və onun xalqıdır. Gedəcək yerimiz yoxdur. Biz bu torpaqda anadan olmuşuq; bu torpağı becəririk; və əcdadlarımızın kölgəsində basdırılacağıq - bu bizim evimizdir. Əgər mən xalqıma əziz olan hər şeyi tərk etməyi əmr etsəm və Hugona evlərini yandırmağa və onun əlində ölən atalarının, qardaşlarının və oğullarının məzarlarını murdarlamağa icazə versəm, onda onlar həm kəndli, həm də əsgər olmaqla mənə qarşı çıxacaqlar . Və mən onlardan buna görə kin saxlaya bilməzdim ."

Divarların arasından baxaraq, başqa çarəsinin qaldığını düşündü. "Aman Tanrım, əgər bu qədər az adamın varsa, bəs niyə çoxlu adamın olduğu qədər torpaq tələb edirsən ? Bəlkə ona artıq ehtiyacın olmayan bir torpaq payı təklif edərək barışa bilərsən . Bəlkə də yepiskopu razılaşmanı təmin etmək üçün göndərilib Endoranı azad edə bilərsən. Və qan tökülməsin..."

"Heç kim Hugonla sövdələşə bilməz. O, bütün torpaqlarımı və başımı istəyir və bundan artıq heç nə ilə kifayətlənməyəcək ; o, ağıldan kənardır. Üstəlik, yepiskop qaçıb, məndə yalnız qanadlı bir adam və xəncər qalıb."

"Qaçdı? Həzrətləri niyə qaçdı?"

D'Alsikur nəfəsini dərib qısa bir şəkildə gülümsədi. Gözlərini çevirdi, barmaqlarını bir-birinə sıxdı və demək olar ki, könülsüz şəkildə izah etdi: "Yaxşı, çünki mən ondan təkid etdiyim üçün başqa bir razılaşma əldə etməsini istədim: qeyri-rəsmi araşdırmanı əhatə edən bir razılaşma, mən bunun artan şübhələri yatırmağa və xalqımın narahatlıqlarını sakitləşdirməyə xidmət edə biləcəyini anladım." D'Alsikur divara söykənmiş əsgərlərə sərt baxışlarla baxdı, əsgərlər isə səmimiyyətlə başlarını tərpətdilər.

Lazarus soruşdu: "İstintaq mənimlə bağlı idi — Onun Əlahəzrətləri və katiblə, elə deyilmi?"

D'Alsikur başını tərpətdi. "Xalqım adından Kilsə nümayəndəsindən sizin İblis deyil , sadəcə uçan bir insan olduğunuzu elan etməsini tələb etdim." O, ucadan boğazını təmizlədi . "Qalada həddindən artıq uzun müddət qaldığı və təhlükəsizliyi üçün daim mühafizə altında olduğu müddətdə, nəzərə alın ki, o, həssas mövqeyimizi toplamaq üçün vaxt tapdı. Səbəb artıq aydındır, elə deyilmi?"

Lazar başını çevirdi.

D'Alsikur davam etdi: "Buna baxmayaraq, o, narahatlıqları ilə birlikdə Avignona qaçdı." Çiyinlərini çəkdi. "Mənim başqa çarəm yox idi. Səni dirəkdə yandırmağı əmr etməsinə icazə verə bilməzdim."

Lazarus qaşqabağını çəkdi. "Onun Əlahəzrətləri məni yandırmaq istəyirdi? Amma o, məni uçan adam kimi gördü. Yalnız katib başqa cür dedi."

"Eybi yoxdur; onlar səni bir daha narahat etməyəcəklər. Sən mənim himayəm altındasan; və xalqım indi aralarında sadəcə bir xristian uçan adamla rahatdır." O, tərəf döndü divara söykənən keşikçilər onlara "Bu doğru deyilmi?" deyə müraciət etdilər.

Onlar bir nəfər kimi cavab verdilər; "Bəli, ya Rəbbim".

Lazar ondan soruşdu: «Bəs məni şeytan etmək üçün toplayırsan?»

"Vacibdir," deyə boynunu tez bir zamanda bükərək cavab verdi, "Yalnız təhlükəsiz olmağınız vacibdir."

"İstəsəniz, ya Rəbbim; bu mənim üçün vacibdir."

D'Alsikur ah çəkdi və başını yellədi. "Çox yaxşı; etiraf edirəm ki, əvvəlcə əsgərlərimdən biri sənin əsir götürüldüyünü xəbər verəndə inanırdım ki, sən ... hmm,

" Bəlkə də sən əsir düşmüş İblis ola bilərdin . " Çiyinlərini çəkdi. "Onun xatirəsi

Ən azından desək, sənin çox rəngarəng olduğunu göstərirdi; o, səni mənim ən uzun adamlarımdan bir baş hündür, əjdaha qanadları kimi nəhəng və hətta bir inəyi belə yeyəcək qədər böyük dişləri olan vəziyyətdə toplamağımı əmr etdi. Onlar sadəcə mənasız sözlər idi; qısa müddətli qalmağından öyrəndiyim kimi, boş-boş danışdılar." O, hədiyyə əlini Lazarın üstünə uzatdı və gülümsədi. "Sənə bax. Sən İblis deyilsən - və ya hər hansı bir İblis - sadəcə uçan bir insansan."

Lazar başını yellədi: "Bəs məni şeytan etmək üçün topladınsa, bəs niyə məni evinə buraxdın?"

Onlar bir-birinin gözlərini axtardılar.

D'Alsikur qəfildən ayağa qalxdı, əllərini arxasına qoydu və yerdə gəzişərək

Lazara baxdı. Sonra qəfildən dayandı və dabanı üstə çevrilərək Lazara tam üzü ilə baxdı və dedi:

"Bəli; bəs mənim kimi Allahdan qorxan bir insan niyə bütün müqəddəs olmayan şeyləri dəvət etsin ki?"

"İblisin özü, öz evinə?" O, gülümsədi və divara söykəndi və Lazarusu təriflədi: "Sən dialoq intizamında çox yaxşısan və boş danışmaq üçün az yer qoyursan. Mənə elə gəlir ki, sən hətta yepiskopdan da danışqda və mübahisədə üstün ola bilərsən." Nəfəs aldı və daha səmimi bir mövqə tutdu. "Buna baxmayaraq, bu, mənim üçün o qədər də çətin bir qərar deyildi, çünki mənim başqa yolum yox idi, sadəcə auditoriyaya təkid etməkdən başqa yolum yox idi."

səninlə. Əgər əsgərlərimin iddia etdiyi kimi, sən İblis olsaydın, onda başa düşdüm ki, mənə bir növ müqavilə təklif etməyə və bəlkə də mənə əlçatmaz seçimlər təqdim etməyə hazır ola bilərsən.

Lazarus səsində artan bir narahatlıqla ondan soruşdu: "Nə cür... əgər xahiş edirəm... hansı cür müqavilə?"

"Əlbəttə ki, xalqımın həyatını xilas edəcək bir razılaşma — əlbəttə ki, öz xalqımın həyatını xilas etmək müqabilində " , D'Alsikur Lazarusun qarşısındakı oturacağına qayıdaraq etiraf etdi.

Lazar boğazını təmizlədi və təntənəli şəkildə dedi: "Bəlkə də şeytan sənin həyatından daha çoxunu ala bilər, ya Rəbb. Bəs sənin canın necə olacaq?"

Kişi başını tərpətdi. "Bəli; ruhum, Hüqonu məğlub etməyim və torpaqlarımı və xalqımı onun kimi qəssablardan əbədi qorumağım müqabilində ." Əllərini qarşısında birləşdirdi.

və sevinclə gülümsəyərək dedi: "Lakin, Allahın lütfü ilə, əhd bağlanmamalı idi, çünki sən İblis deyilsən, sadəcə qanadlı bir xristiansan və eyni zamanda həmvətənlərimi Huqon bəlasından xilas edə bilərsən!" O, yumruqlarını tavana vurdu və sevinclə ucadan dedi: "Məsihin adı ilə, dualarım Onun bizi İblisdən, yəni Huqondan xilas edə və yaxşı insanlarımızı onun artan şərindən qoruya biləcək bir uçan insan göndərməsi ilə cavablandırıldı! Həqiqətən də, Rəbb möcüzəli şəkildə hərəkət edir". O, əsgərlərinə tərəf döndü. "Bəs elə deyilmi?"

"Bəli, ya Rəbbim," onlar hörmətlə cavab verdilər.

Lazarus çənəsini qaldırdı və qısaca gözlərini yumdu, ağılında o anı götürdü. "Amma sən israr edirsən ki, mən başqasının canını alım."

D'Alsikur dodaqlarını büzdü və başını tərpətdi. "Xoş və ilahi niyyətlərə baxmayaraq"

"Belə bir təşəbbüsdən, şübhəniz ola biləcəyini düşündüm." Əlini jiletinə soxdu və cingiltili bir çanta çıxardı. "Mən də sizə səxavətli bir mükafat təklif etməyə hazırım ." Çantanı silkələdi. "Otuz üç Genuya qızılı bu cür narahatlıqları aradan qaldıracaq, elə deyilmi?" Çantanın qayıqlarını boşaltdı və ağır qızıl sikkələri aralarındakı masanın üstünə tökdü və əlavə etdi: "Əksər insanlar həyatlarında heç vaxt bu qədər qazanmırlar; lakin sağ-salamat qayıtdıqdan sonra hamısı sizindir. Mən şərəfli bir insanam və sözüm səmimidir." Gülümsədi və Lazarusa tərəf əyildi və soruşdu: "İndi, sadəcə bir gecəlik əməyin ömürlük əmək haqqı barədə nə deyirsiniz?" D'Alsikur qaşlarını qaldırdı və Lazarusun cavabını gözlədi.

Lazarus, ucu masanın üstünə batırılmış xəncərin ucu ilə bıçağın uzun kölgəsində qalan qismən parıldayan qızıl yığınının arasına ehtiyatla baxdı. Başını yellədi və üzünü çevirdi. "Hər şeyi dəyişdirmək olmaz, Tanrım."

O, geri baxdı və çaşqınlıqla əllərini qaldırdı. "Sən dedin ki, canını qurban verməyə hazırsan, halbuki bunu etmək sənə ixtiyarında deyil; indi isə israr edirsən ki, mən bir insanın canını alacağam, halbuki bunu etmək mənim ixtiyarımda deyil." O, əllərini dizlərinə qoyub ah çəkdi. "Bağışla məni, ya Rəbbim; bütün yaxşı niyyətlə, məndən istədiyini edə bilmərəm ."

D'Alsikurun üzü aşağı düşdü. Sikkələri çantasına qaytararkən çənəsini yerə qoydu. Qayıqları sıxdı, çantanı jiletinin altına qoydu, barmaqlarını masanın üstünə qoydu.

və Lazarın üzünə dərinə baxdı. Sonra qısa süketu pozaraq ondan soruşdu:
“Lazar, heç üç peyğəmbər və ilan haqqında nağıl eşitmişənmi?”

"Məndə yoxdur", - deyə Lazar etiraf etdi.

"Onda sənə deməliyəm", - dedi və oturacağına daha rahat oturdu. Lazarın çiyininin üstündən sanki uzaqlara baxmış kimi baxdı. "Bu belə oldu ..."

"Bir vaxtlar Allahın peyğəmbərləri kimi istedadlı üç qardaş var idi. Ən böyüyü kor idi, lakin iti eşitmə qabiliyyətinə malik idi; o, hər cür pisliyi ən uzaq məsafələrdən eşidə bilirdi. Ortancıl qardaş isə müstəsna görmə qabiliyyətinə malik idi; o, hər hansı bir ehtimalı görə bilir və bunun sayəsində taleyin gedişatını dəyişdirə bilirdi. Ən kiçik qardaş isə az söz danışan, lakin mələklərlə danışa bilən qeyri-adi bir dilə malik bir adam idi.

Bir səhər iki böyük qardaş gözəl bir ziyafət hazırladılar və; çünki Ən kiçiyi onlardan ayrı yaşayırdı, qardaşlarını gətirməyə yola düşdülər yaxınlıqdakı bir kənd. İki kənd arasındakı yeganə adi ciğirli gedərkən kor qardaş dayandı və xəbərdarlıq edərək dedi: "Növbəti yüksəlişin üstündə şər səsi eşidirəm - pusquda duran hazır bir ilandır".

Ortancıl qardaş ciğiri axtardı və "Bəli, elədir" cavabını verdi. Amma meşənin içindən dolama bir yol görürəm - bizi qardaşımızın kəndinə təhlükəsiz şəkildə aparacaq bir yol. Böyükü şikayətləndi: "Mən geniş meşəni düz və dar yol qədər tanımıram. Bəlkə irəliləməyə davam edib ilanı vurmazdan əvvəl öldürə bilərik". İlan üçün narahat olaraq əlavə etdi: "Amma mən kor olduğum üçün sən onu öldürənə qədər burada gözləyəcəyəm". İlandan qorxan digəri də belə cavab verdi: "Bəlkə də Tanrı bizə ondan qaçmaq üçün iti hissələr bəxş etdiyi halda, Onun məxluqlarından birini öldürməməliyik? Sən kor olduğun üçün mən çalışdığım müddətdə sənə dəyə bilərəm." Onlar ilandan tamamilə qaçmaq üçün yaxşı bir səbəb taparaq bir-biri ilə razılaşdılar; və kəndə gedən yolda meşəyə girdilər.

Həmin gecə üç qardaş da kənd yolu ilə geri qayıtdılar. Qarşıdan gələn ziyafətdən danışarkən tamamilə dəli olmuşdular və qarşılarında nələrin olduğunu bilmirdilər. İlan dərhal sıçradı və ən kiçiyinin dabanına vurdu. İki böyük qardaş onu təhlükəsiz yerə apardılar və əncir ağacının altında ona qulluq etdilər. Bundan sonra hər biri kiçik qardaşının bədbəxtliyində bir-birini günahlandırır.

Ortancıl qardaş böyüyünü danladı: "Sən ilanın yolda olduğunu bilirdin, amma biz qayıdanda ona qulaq asmadın! İndi qardaşımız yaralanıb!"

Böyük qardaş ortadakını danladı: "Sən bilirdin ki, ilan Mən bunu soruşanda sən onu öldürməkdən imtina etdiyini üçün o da yolda idi Səndən! İndi əziz qardaşımız ölüm ayağındadır!"

Sonra ən kiçiyi dillərdə qışqırdı və kişiləri qorxudaraq susdurdu. O, onlara bir mələyin onunla danışdığını və "Bu, Tanrı idi" dediyini söylədi.

ilanı yola qoyan, kimin yolda getməyə layiq olduğunu bilmək üçün. Və qardaşlarını xeyir-dualandırdığı üçün

Şəri bilmək üçün iti bir hiss göstərsələr də, onları aradan qaldırmaq üçün heç bir təcillik və ya vəzifə göstərmədilər; O, bundan sonra ilanın olacağını bildirdi ayaq altındaki əjdaha kimi, hər kəndlinin dabanlarına vurur, ta ki öldürülənə qədər .

Bunu eşidən iki qardaş ayağa qalxıb kolu döydülər; ilanı cığırda qovub öldürdülər . Və şahidlik olaraq, ilanın cəsədini əncir ağacına gətirdilər və qardaşlarının öldüyünü gördülər.

Dirsəkləri masaya söykənmiş, barmaqları isə hələ də bir-birinə bağlı olan D'Alsikur Lazarusun üzünə diqqətlə baxaraq izah etdi: "Üç qardaşın başına gələn kimi, onların pisliyi öldürməkdə vəzifəsizliyi qardaşlarını öldürən ən pis şeyə çevrildi . İlanın yalnız hər yaxşı insanı vurub ələ keçirmək üçün yaşadığı kimi; "Eləcə də Hugon da eyni şeyi edir." O, masaya yumşaqca vurdu. "Məni dinlə, Lazarus; yalnız sən ilana yaxınlaşıb onu öldürə bilərsən. Əgər imtina etsən, yüzlərlə yaxşı kişi, qadın və uşaq həlak olacaq. Və Hugon ömrünün sonuna qədər öldürməyə davam edəcək . Allahın uçan adamı və Onun Yaxşı Ordusunun xidmətçisi olaraq, öz fövqəladə bir hədiyyə və Öz xalqını şərdən xilas etmək üçün ən böyük vəzifə. Məni toplayırsanmı? Bu gün sən ilahi vəzifən budur ."

D'Alsikurt qəfildən narahatlıqlarını sakitləşdirmək üçün hərəkətə keçəndə Lazarus hönkür-hönkür ağıladı və üz döndərdi . "Xeyr, məni aydın dinlə, Lazarus. Bu cin, Hugon, öldür və mən səni Gildardın qalası və torpaqları üzərində şəxsi qubernator təyin edəcəyəm və bütövlükdə bölgəyə hakim olmaq üçün sənə böyük bir ordu verəcəyəm. Dərhal, qalan günlərində heç nəyə ehtiyac duymayacaqsınız . Bütün bunları sənə qısa müddətdə asanlıqla edə biləcəyiniz bir şey müqabilində verəcəyəm . Sözümlərimiz də yaşadığımız müddətcə, mənimlə xidmət etdiyiniz müddətcə qüvvədədir ."

"Amma sən məndən öldürməyimi istəyirsən", Lazarus hələ də xəncərə baxaraq müdaxilə etdi. "Bəlkə də var"

başqa yolla — aranızda ədalətli və münasib bir razılaşıma ilə?" O, əyilərək israr etdi: " Lord D'Alsikur , mən bu adamın canını ala bilmərəm — sadəcə olaraq ala bilmərəm."

Zadəgan yumruğunu masaya vurdu. Bıçaq yan tərəfinə düşdü. "Allah xatirinə !" O, ayağa qalxdı. "Xristian qardaşlarınıza qarşı bir vəzifə və ya şəfqət hissiniz varmı ?"

Lazar təvazökarlıqla baxışlarını aşağı saldı: "Ya Rəbb, əgər Sənə xoş gəlicə ; Musanın əmrlərində deyilir ki, başqasının həyatına son qoymaq böyük günahdır. həmçinin yazılıb: Bədəni öldürə bilənlərdən qorxmayın, amma ruhu öldürməyin. Yalnız hər ikisini məhv edə biləcəkdən qorxun. Mən necə öz qonşuma qarşı borc və ya mərhəmət göstərib onu öldürə bilərəm? Eyni şeydə? Allaha necə xidmət edib Onun hökmranlığını inkar edə bilərəm?"

D'Alsicourt mühafizəçilərinə tərəf döndü, qollarını qaldırdı və onları yerə qoydu. Onlara açıq-aydın çaşqınlıqla baxdı. " Bu nə əlamətdir ki, mən lənətə gəlmişəm?" O, Lazarusa şikayət edərək əlini yellədi; "O, buradadır - mənim öz qəsrimdə - ona tam cavabdır. Bütün ordum bacarmadığı halda, bu tək bir cüt qanad cin Hugonu dayandıra bilər. Uçan bir insan tapmaq xoşbəxtliyinə necə nail oldum , amma sonra onun imanının qeyrətinin onu Şər qarşısında səmərəsiz etdiyini öyrəndim ?" O, tavana baxdı. "Aman Tanrım, indiyə qədər çox yaxşı insan itirmişəm!"

"Bu, Əyyubun sınağı olmalıdırmı?" O, əsgərlərindən inanmazlıqla soruşdu: " Bir xalqın başına bundan daha böyük bir bəla gələ bilərmi ?"

Əsgərlər gözlərini yerə dikdilər.

D'Alsikur əllərini masaya vurub Lazarusa tərəf əyildi və mızıldandı: "Yaxşı, onda. Sənin ucbatından çoxlu sayda bacarıqlı əsgər, çoxlu ərzaq və ləvazimat, qiymətli vaxt itirdim. Hüqonun yaxınlaşan hücumu ilə onlardan heç birinin itirilməsinə dözə bilməzdim !"

D'Alsicourt sakitcə davam etdi: "Lakin, bu itkilər mənim öz qərarlarımdan qaynaqlandığı üçün onları qəbul etməkdən başqa çarəm yoxdur. Axı, sizin xoş niyyətinizi haqlı olaraq öz iradəmə hörmətsizlik kimi qəbul edə bilmərəm; lakin bu qərar mütləq sizin başınıza düşəcək, çünki yüzlərlə xristianın, əsasən qadınlar, uşaqlar və yaşlıların ölümünə səbəb olacaq." Sonra o, Lazarusa ittihamedici barmağını yellədi. "Və Tarix əbədi olaraq xatırlasın ki, tək və eqoist uçan bir insan - Lazarus Gogu - hamısını özünü haqlı hesab edən qüdrətli qılıncı ilə vurdu !" Xəncəri masanın üstündən götürdü və qınına qoydu və nifrət dolu baxışlarla əlavə etdi: "Elə bir qılınc ki, minlərlə insanı öldürmək üçün belə yelləməyə ehtiyac yoxdur !" O, üz döndərərək qapıya tərəf qaçdı və çöldən "Mühafizəçilər!" deyərək qışqırdı.

Lord D'Alsikur və əsgərləri otaqdan çıxanda qapı qəfildən açıldı və Lazarus mümkün öhdəliklər və sonrakı gözləntilər barədə düşünməyə başladı.

təyin olunmuş istənilən xristian uçan adamla birlikdə ola bilər.

~*~

Qala divarlarının xaricində gecə örtüyü şərqdən yayılırdı; solğun günəş isə Lazarın tutulmasından bəri daha bir gecəni qeyd etmək üçün son şüalarını saçırdı. Göydə alaqaranlığın ilk ulduzları incə buludların və qırmızı örtüyünün arasından keçirdi. Gün batımı. D'Alsikur qəsrinin qərbində, hətta qaranlıq tarlalar və çəmən meşələr arasından belə bir liqa keçmədən uzun kölgələr və yuxulu çuxurlar diyarında, təxminən üç min atlı və piyada əsgərdən ibarət hazır bir ordu düzölmüşdü. ilanvari dərənin qayalı yatağında. Dolama sütununun başında böyük bir cəngavər yəhərində oturmuşdu. Dəbilqəsinin üzlüyü qaldırılmış vəziyyətdə yumruqlarının və qollarının üstündəki zireh ləvazimatlarını düzəltdi — bu, Borbonaise Hugon idi. Onu iki atlı cəngavər müşayiət edirdi.

Hüqondan solda bir cəngavər dərəni və döngəni göstərdi. "Aman Tanrım, o qayıdır."

Hugon diqqətini atını dik bir səddən aşağı aparan və özünü dərənin dibinə endirən irəliləyən kəşfiyyatçıya yönəltdi. Sonra Hugon ucadan düşünərkən çapmağa başladı: "Bəs D'Alsikurun şeytanı oğlanı öldürməyibmi?" O, iki cəngavərinin arasına qısılmış bir baxış atdı. "Bu, ya yaxşı əlamət, ya da böyük bir şəhər, gözəl örtülüdür." O, tələsik irəliləyən kəşfiyyatçıni araşdırdı və adamlarına xəbər verdi: "Onun üzərində bir şey var; hazır olun." İki əsgər qılınclarını tutub gəncin yaxınlaşmasını izlədilər. Kəşfiyyatçı bir əlində bir parça dəstəsini qucaqlayaraq qabırğasına möhkəm basdı.

Hüqonun sağındakı əsgər dedi: "Bəlkə yaralanıb?"

Hüqon başını yellədi. "O, belə bir yara üçün çox dik oturur; və atı güclü çapır."

"Hiyləyə, ya da İblisin Özünün pərdəsinə hazır olun." Kəşfiyyatçı irəlilədikcə iki cəngavər sipərlərini endirib qılınclarını çəkdi. Hugon tərpənmədən oturdu. Kəşfiyyatçı yavaşladı, atı güclü şəkildə üfürdü.

Hüqon gecikdiyini dilə gətirdi. "Qala İngiltərə Krallığında deyil, oğlan."

"Bağışla məni, Tanrım," dedi kefsiz kəşfiyyatçı. "Xidmətçi yaşlı idi və gecikmişdi. Onun üçün qaladan meşə xəttinə qədər uzun bir yol var idi."

"Bəs onda danış, xidmətçi nə dedi?"

Kəşfiyyatçı atını Hugona yaxınlaşdırdı, atına söykəndi, nəfəsini dərərək pıçıldadı: "Astronomunuz görüntüləri barədə doğru danışır, cənab Lord. Həqiqətən də, Lord D'Alsikur qanadlı bir şeytanı əsir götürüb. O, aşağı dəhliz kameralarından birində ağır keşik altında ona qulluq edir və onu hörmətli qonaq kimi qarşılayır. Həmçinin, yepiskop da..."

Müqəddəs Taxt-Tacın səlahiyyəti ilə rəsmi bir fərman verdi və onun xristian uçan adam olduğunu iddia etdi; lakin yepiskop o vaxtdan bəri yoxa çıxıb. Xidmətçi də söz verdi və dedi: "Əgər qalaya tez bir zamanda hücum etsəniz, Lord D'Alsikurun müdafiəsi hazır olmayacaq." Oğlan başını tərpətdi. "İnanıram ki, o, düz deyir, cənab Lord. Mən qalanı ağır mühafizə altında görmədim. Həmçinin kəndlilər kənddə qalırlar və heç bir narahatlıq göstərmirlər." Və mən meşə xətti boyunca və ya onun o tayında heç bir patrul görmədim - meşədə bir dovşandan başqa heç nə.

Hüqon kəşfiyyatçının əlindəki bağlamaya başını tərpətdi. "Deməli, mənim üçün dovşan tutmusan?"

"Aman Tanrım," deyə kəşfiyyatçı bağlamayı Hugona verərək təkzib etdi. "Mən boş yerə dayandım. Bu, sizin irəliləyişinizi alqışlayan xidmətçidən bir hədiyyədir. Bu, onun minnətdarlığının və sədaqətinin əlamətidir. O, özünüz və başqaları üçün bol-bol yemək hazırlamağı təmin etdi; və dedi ki, sizin və adamlarınız üçün ziyafət hazırlayıb."

Hugon əlindəki bağlamayı çəkib parçanı açdı və üzərində doğranmış donuz əti təbəqələrini göstərdi. Ətin qoxusunu hiss etdi və başını tərpətdi, sonra kəşfiyyatçıdan soruşdu: "Yaxşı bir yemək" döyüşdən əvvəl; nə düşünürsən?

"Bəli, ya Rəbbim; yaxşı bir şey, başa düşürəm," gənc gülümsəyərək etiraf etdi, "Və düşməninin öz mətbəxində hazırlamışdım." O, Hüqonun iki cəngavərinə ortaq sevinc əlamətləri axtardı, lakin yalnız sərt baxışlar gördü. Onlar qılınclarını geri çəkildilər.

Hüqon oğlana cavab verdi: "Düz deyirsən, düşmənimdən gələn yemək". O, parçanı yenidən qatlayıb bağlamayı ona atdı. "Elə isə doyunca ye".

Oğlan güclə udqundu. "Aman Tanrım?"

"Sən bu yaxşı qulu buradakı hər kəsdən daha yaxşı tanıyırsan, onu görüb danışmısan və gözlərinin içinə düz baxmısan. Məgər onu vicdanlı görmədinmi?"

"Bəli, amma o mənə dedi ki, hədiyyə xüsusilə sənin üçündür - yol boyu ət yeməyəcəyəm."

"Amma sən hələ də yolunda deyilsən; çünki indi mənimləsən. Və o dedi ki, başqaları üçün də kifayətdir, elə deyilmi?"

"Bəli, ya Rəbbim."

"Onda sənə ət və döyüşdən əvvəl dolu bir qarın təklif edirəm. Ye!"

Hüqonun sağındakı cəngavər şikayət etdi; "O, sadəcə bir oğlandır, ya Rəbb. O, sənin bütün əmrlərinə tabe olub."

Hüqonun solundakı əsgər digər əsgəri təkzib edir; "Əgər o, Tanrımın hər əmrinə tabe olsaydı, oğlan indi onun ətini çeynəyərdi, elə deyilmi?"

— Əlbəttə, — Hüqon razılaşdı. — Ətdən ye, oğlan! Doyunca ye.

Sağdakı cəngavər gözlərini çevirib üzünü çevirdi; soldakı cəngavər isə gülüb kəşfiyyatçıya dodaqlarını vurdu. Gənc adam dəsmalı açıb yedi.

təklif.

Hüqon batmaqda olan günəşin son parıltısını görəndə çiyinin üstündən baxmağa başladı. Məsih, Onun Müqəddəsliyi və mənim yaxşı münəccim, Ay lövhəsi ilə birlikdə, Taleyi bizimlədir. O, cəngavərlərinə tərəf döndü. " D'Alsikurun torpaqları mənim bayrağım altında birləşəndə , hər iki bölgə vahid böyük bir vilayət olacaq və yalnız Allahın iradəsinə xidmət edəcək, Əlahəzrətlərinin Fransanı müdafiəsində hazır və sarsılmaz bir güc olacaq." Hüqon atını gün batımına doğru sürdü, ordusunu yoxladı və cəngavərə əmrlər verdi. sağında. "Sürətli irəliləyiş üçün sursat arabalarının təhlükəsiz olduğundan əmin olmağınızı istəyirəm . D'Alsikurun oxatanları divarların üstünə çıxmadan əvvəl adamlarınız mühasirə arabalarının sırasını düzməyi gözləyirəm . Eyni anda qoçları da yerində saxlayacaqsınız." Sonra solundakı cəngavərə əmr etdi: "Əsgərlərinizin kəndi təmizləyib kəndliləri qalaya doğru qovmasını, onları D'Alsikurun oxçularının yaxınlığında saxlamasını , ən güclü əsgərlərinizin bir hissəsinin isə darvazaların döyülməsini dəstəkləməsini təmin etməsini əmr edin. İndi isə cərgələrə irəlilədiyimizi bildirin."

Hüqonun iki kapitanı onun yanından qaçdıqdan sonra, o, atını çevirib bir ağız dolusu ət yeyən kəşfiyyatçını araşdırdı. Barmaqlarını çırtladı və yellədi və Gənc oğlan onun jestini yerinə yetirdi, parçanı yenidən qatladı və bağlamayı təhvil verdi. Hugon bağlamayı yəhərinin çantasına qoydu və əsgəri yola saldı. "Sıralara qoşul, oğlan." Kəşfiyyatçı cilovunu çəkdi və atını uzaqlaşdırdı.

İndi tək, amma arxasında bir ordu ilə Hugon qaranlıq şərq səmasına baxdı və öz-özünə mızıldandı: "Pis əməllər əvəzsiz qalmır, D'Alsicourt. Aranızda şeytan ola bilər ; amma başınız məndə olacaq; Tanrı canınızı necə alacaqsa, mən də sizin başınızı alacağam." Atının böyrünə əyildi, burnunu təmizlədi və yəhərinə oturdu . Beləliklə, quru çay yatağının köklü divarları arasında lord Hugonun ordusu hərəkət etməyə hazırlaşdı . Zireh və silahların fasiləsiz və cingiltili səsi axşam həşəratlarının davamlı cırıltısına müşayiət olursa da, heyvanlar xoruldayırdı və əsgərlər əmrlər qışqırdılar .

~*~

Axşam ovunun üzərindən hörülən hörümçək kimi, Zaman ölən səmanı qaranlıq bir barabana çevirdi və sonradan çevrilmiş səmanı daha bir şəfəqin nuruna açdı. Qırmızı günəş doğduqca, D'Alsikurun seyrək müdafiə olunan qala divarlarının iti bucaqlarını yumşaldaraq, bütün uzun və qalmış kölgələri aradan qaldırdı . Və bataqlığın içində

Daş qala, kobud bir qapının arxasında möhürlənmişdi, Lazar isə onun əsas qonağı və mühafizə olunan məhbusu olaraq qaldı.

Eljo ölü siçanı xatırladığı otağın küncünə getdi. Çömbəldi, barmağını daşların üzərində sürtdü və qoxusunu hiss etdi, yalnız toz və şərəbin zəif izlərini gördü. Çəşqinliqlə dayandı və otağın digər küncələrini axtardı, bəlkə də bilmədən cəsədi başqa yerdə görmüş ola biləcəyini düşündü; lakin, onlar da eyni dərəcədə boş idi. Çənəsini qaldırdı və qəribə xatirələr üzərində düşündü. Ölü siçovul anlayışı özü onu o qədər də narahat etmirdi. Lazarusu həqiqətən narahat edən şey, ilk dəfə olaraq xatırladığı reallıq qavrayışının indi Həqiqətlə ziddiyyət təşkil etdiyini aşkar etməsi idi. Abbey katakombalarında bütün günlərində o, həmişə şeyləri olduqları kimi qavramış və hiss etmişdi. Əgər bir səs eşitsəydi, deməli, səs real idi və fərqli mənşəyə malik idi. Əgər o, gözünün küncündən bir hərəkət görsəydi, deməli, hərəkət təsvirini yaradan həqiqətən işıq və kölgə dəyişikliyi var idi. Əgər o, Xeyir və ya Şərin varlığını hiss edərdisə, deməli, yaxınlıqda həmişə bu hissi doğruldan bir məqalə və ya sonrakı vəhy var idi. Və xatirələri əvvəllər heç vaxt onu yormadığı üçün, hər sözü və təsviri yadda saxlamaq üçün cəsarətlə vurğuladığı üçün,

hər cilddən, bütöv bir skriptoriumdan..."

Ağır ah çəkdi və masaya tərəf addımladı, ölü siçovulun sirrini unutdu və saçlarını geri yığdı.

Qulaqlarını kobud qapıya dikdi, bayırdan yeni səslər eşitdi. Nəhayət, Qapının metal qıfılı açıldı və eyni paltaryuyan qadın içəri girdi. Artıq qolunun üstünə qara parça örtülmüşdü.

Lazarus gülümsədi, amma eyni xoş qarşılama ifadəsini vermədi. Bunun əvəzinə, parçanı açıb yuxarı qaldıraraq ona xüsusi olaraq yaraşan qara köynəyi təqdim etdi. "Nə faydası var, bu sənə daha çox yaraşacaq". Qadın ona baxaraq əlavə etdi: "O

"Ağ köynək şərəb ləkəsi ilə xarab olub." Qadın irəli addımladı, köynəyi havaya qaldırdı və kişi üçün açdı. "Gəlin?"

"Hə, bəli," Lazarus köynəyi geyindirərkən geri çəkilərək dedi. O, təklif etdi: "Bəlkə o biri köynəyi də silə bilərəm — şərəbdən ləkələnmiş bir çox paltarı təmizləmişəm."

"Bəs bu xalatlər nə rəngdə idi?" deyə o, təkəbbürlə soruşdu.

"Qəhvəyi çalarları; əsasən, onlar idi."

"Düz deyirsən; onlar ağ deyildilər. Ağ rəng bağışlamazdır. İndi boyundan ayağına qədər qara geyinə bilərsiniz ki, artıq şərəbin və ya əxlaqsızlığın, ədəbsizliyin və ya sizi çirkləndirən digər pozğunluqların ləkələrindən narahat olmayasınız." Köynəyi onun qanadlarına möhkəm yapışdırdı, onu fırlatdı və bluzasının düymələri ilə məşğul oldu. Daha heç nə təklif etmədi və gözlərini əllərində saxladı. Lazarus dəfələrlə dodaqlarına baxdı.

insanlarda olduğu kimi, yaşla barmaqlarının çevikliyi azaldıqca hər yeni düyməni basmaq.

Qaşqabaqlı Lazarus başını çevirdi: "Xahiş edirəm axmaqlığımı bağışlayın; köynəyi ləkələmək istəməmişdim."

"Oh, ləkə bu deyil," deyərək tələsik bildirdi. "Heç nə."

"Bəs səni nə narahat edir?"

"Heç nə," deyirəm. Və mənim kimi qoca və axmaq bir dul qadınla maraqlanma. İndi qolunu mənə ver.

Lazarus qolunu uzatdı, qadın isə qolunu düzəltdi. O soruşdu: "Xahiş edirəm, mənə deyin; mən səni necə keçdim? Düzəldə bilərəmmi?"

Qadın istehza ilə güldü və gözlərini çevirdi, yalnız kişinin digər qolunu düzəltmək üçün hərəkət etdi.

Lazarus incə bir əlini onun əlinin üstünə qoydu və barmaqlarını sakitləşdirdi. Bir anlıq, onlar Gözləri qıyılmış Lazarus onun baxışlarındakı ağrını gördü. Qəfildən əllərini ondan çəkdi, geri çəkildi və qollarını çarpazladı. "Sizin haqqınız yoxdur, Usta Lazarus."

Lazarus dedi: "Başa düşürəm. Əgər bu köynək deyilsə, onda mən nə etmişəm?"

Başını yellədi və gözlərini ona zillədi. "Sən heç nə etməmişən; və sənin üçün hər şey olduğu kimidir. Əlbəttə ki, sənin öz işlərinə qarışmaq mənim yerim deyil." Qısaca olaraq hədiyyə əlini ona uzatdı və davam etdi: "Sən zadəgan vannası, kral ziyafəti keçirmişən; və indi ən yaxşı paltarları geyinirsən. Üstəlik, sən hər cəhətdən nəzakətlisən və nəyin doğru və nəyin yanlış olduğuna dərin inanclara sahibsən - bu keyfiyyət şübhəsiz ki, sənə yaxşı xidmət edəcək. Bundan əlavə, sən əla sağlamlığın var və uzun və hadisəli bir həyat yaşamalısən - heç nəyə bağlı deyilsən, özünü və Allahı xilas et. Və bütün yaxşı ləyaqətlərin və nemətlərinlə indi Rəbbimin səni azad etmək niyyətində olduğunu bilmək şansına sahibsən ki, buradan uzaqlara uçub bu narahat yeri unutasan."

Lazarus dərhal sevincdən parıldadı. "O, məni azad etməyə razı oldu?"

Qadın başını tərpətdi və ciddi şəkildə dedi: "Bunu etdi. Tanrım, hətta onunla eyni keyfiyyətlərdən məhrum olanlarla belə, xeyirxah və mehriban bir insandır".

Lazarusun gülümsəməsi itdi. "Mən sadəcə arzulayıram ... o məndən istədiyini ... bəlkə də sən bilmirsən ..."

"Mən hər şeyi bilirəm, Ustad Lazarus - hətta sənin düşündüyündən də çox."

"Aa?"

O, nəfəsini kəsdi, əllərini belinə atdı və danışarkən başını qətiyyətlə yellədi.

"Bəli, edirəm. Mən Master D'Alsikur və onun şəxsi xidmətçisi kimi xidmət etmişəm."

uşaqlar, bütün günlərimin çox hissəsində. Hər baş verəni, hətta baş verənləri belə bilirəm. Beləliklə, bilirəm ki, o, sizə qarşı nəzakət göstərmişdi, indiyə qədər heç bir hörmətli qonağı evində qəbul etməmişdi. Bilirəm ki, hətta çəkmələri belə Ayaqlarınızda oturmaq atasına məxsus idi; indi geyindiğiniz bluzka isə ona məxsusdur. Və bilirəm ki, hətta az miqdarda yemək olsa belə, o, heç vaxt özü üçün təşkil etmədiyi bir ziyafətdən zövq almağınızı tələb etdi - bu ziyafət, şübhəsiz ki, Əlahəzrət Fransa Kralı üçün ən uyğundur. Və bu gün, indi bilirəm ki, onunla görüşmək üçün yalvaranda, otaq qapılarını açmasını tələb edəndə, bizi Hugondan xilas edə bilməyəcəksiniz, çünki..
öz inanclarınız.

O, danışmaq üçün ağzını açdı, amma qadın onun sözünü kəsdi: "Ustad Lazarus, bu gün illərimdə yalnız bir dəfə gördüyüm bir şey gördüm - Tanrımın sevimli Ledi D'Alsikur və qardaşlarının Gildardın qəsridə Hugon tərəfindən qətlə yetirildiyini öyrəndiyi gün gördüyüm unudulmaz ağrı ifadəsi. Bunu bilmək istərdinizmi, Ustad Lazarus?"

Lazarus başladı; "Sən nə etdin..."

"Ağlayarkən mən onu qucaqladım ... ağladı," deyə qadın tüpürdü, "kiçik bir oğlan kimi!" Gözləri doldu; amma özünü saxladı və davam etdi: "Amma görürsən, o özü üçün ağlamadı. Xeyr, xeyr, mən onun ürəyini bilirəm. O, bizim üçün, qoruya bilmədiyi hamımız üçün ağladı. O, Hugonun bizə nə edəcəyini bilir və bunun qarşısını almaqda aciz olduğunu hiss edir." Sonra masaya yığıldı, əlləri ilə üzünü örtərək skamyaya yığıldı. Göz yaşları və boğuşu hıçqırıqlarla partladı.

Lazarus indi onun üstündə dayanmışdı, özünü tamamilə çarəsiz hiss edirdi. Dönüb qapıya baxdı, bəlkə də qadının fəryadını başqalarının eşidəcəyinə ümid edirdi. Lakin qapı qadının fəryadına açılmadı. Çənəsini sıxdı və divarlara baxdı, sanki üzərində bir yer tapırdı, onu sakitləşdirmək üçün, ağrısını aradan qaldırmaq və öz ürəyinin döyüntüsünü sakitləşdirmək üçün lazımı sözlər yazılmışdı. Sanki onun fəryadları onun öz şişmiş ağırlarından qaynaqlanırdı - sanki özü də daxil olmaqla hər kəs üçün ağlayırdı. Və hər yeni kədər partlayışı ilə birlikdə sanki bıçaq sinəsinə getdikcə dərinləşən kəsilməmiş, ürəyindən sıçrayan kimi hiss etdi. Onun daxilində hissələr titrəyirdi; sanki ağrı, qəzəb və kədər dərin və yırtılmış bir damardan qaynayırdı. Lazar üzünü əllərində tutaraq kədərli qadına baxdı. Və axtardığı növbəti göz yaşını onun qolundan aşağı düşmədi, öz yanağından aşağı axdı. Daha iki Göz yaşları axıb getdi. Və elə hiss olunurdu ki, hər yerə, hətta Eden bağına belə yağış yağmağa başlayıb. Lazar dodağını dişlədi və qadının ölənləri üçün ağladı, çünki onlar üçün ağlaya bilməzdilər. özləri. O, D'Alsikur və xalqı üçün ağladı, çünki onların Hüqondan qurtuluş ümidi az idi. Və özü üçün ağladı, çünki atasından daha artığına sahib olmağa və yüzlərlə insanı Şərdən xilas etməyə hazır deyildi.

Onun daxilindəki inanclar əzab və qəzəbə çevrildi...

Əllərini masanın üstünə çırpdı və qadını qorxudaraq susdurdu.

"Ağa Lazar, məni bağışla," qadın özünü toparlayaraq yalvardı.

Lazar tələsik üzünü quruladı və nəfəs aldı. "Mən onun əmrini yerinə yetirəcəyəm. Əgər istəsən, mən axtaracağam" Lord D'Alsikur ilə başqa bir tamaşa .

"Aman Allahım, bizi xilas edəcəksən?" Qadın qəfildən ayağa qalxdı və elə sevinclə özünü Lazarın üstünə atdı ki, az qala onu yerindən qoparacaqdı.

Sonra onu buraxıb yanağını sildi. Geniş bir təbəssümlə ona dedi: "Bu dəqiqə Ağamı çağıracağam ! O, dəli olacaq!" Qadın onun qolundan tutmazdan əvvəl üzünü çevirdi . "Ah! Başqa bir şeyə ehtiyacınız varmı, Ağa Lazarus?"

Lakin Lazarus nə cavab verdi, nə də onu tanıdı. O, diqqətlə kobud qapıya baxdı, sükut içində qaldı.

Qadın onun gözlərini qapıya dikdi. "Ağa Lazar?" Qadın ona tərəf döndü.

"Nə gedir?"

Lazar gözlərini girişdən çəkdi. "İki buynuz nə deməkdir?"

O, qapıya baxdı və orada buynuzların olduğunu gördü. "Orada buynuz yoxdur , Ağa..."

Uzaqdan bir şeypur səsi qalanın aşağı dəhlizlərindən yayıldı və Lazar qapıya işarə edərək əlavə etdi: "İndi isə üçüncüsü, insanlar qışqırarkən".

Qadın ağzını örtüdü. Qadın sadəcə Lazara baxdı, ruhunu tamamilə gözləri ilə boşaltdı; və o, onun qorxusunu qaçılmaz bir fəlakətin dəhşəti kimi gördü. O, ona baxdı. dərisi əvvəlki köynəyinin kölgəsində solğun idi — görünüşü ağ, bəlkə də, kabusun formasız təsiri kimi. Qadın orada, onun qarşısında dayanmışdı, sanki içində ölmüşdü. Yalnız gözlərinin rəngi dəyişməz qaldı, ağı tünd qırmızıya çevrildi və göz yaşları ilə doldu.

"Nə baş verir?" deyə soruşdu.

Kişi onu sakitləşdirməyə macal tapmamış, qadın qapıya tərəf qaçdı və onu döydü. "Aç! Qapını aç!"

Lazar qadına yaxınlaşanda mühafizəçilərin hərəkət etdiyi səsləri eşitdi. "Bu nədir?"

"Bu Hüqondur!" deyə qapını təpikləyərək qışqırdı. "Mühafizəçilər; bu qapını dərhal açın !"

Lazar onunla birlikdə gəldi və qapı yumruğunun altında titrəyərək çərçivəsinə dəydi.

Qapı açıldı və döyüşə hazır əsgərlər dəstəsi göründü. Lazarus onları tanıdı.

qurğuşun — qırmızı saçlı nəhəng bir əsgər.

“Allaha həmd olsun!” qadın ağır-ağır ah çəkdi. Lazarı qucaqladı. “Gəl; tez ol!”

Qız onun qulağına əyildi və qəzəblə pıçıldadı: “Qanadlarınla qalanın ən yuxarı pəncərəsindən qaçmaq üçün bir yol tapa bilərsən. Səni ora apara bilərəm”.

Qırmızısaçlı əsgər irəli addımlayıb onların arasına girdi. Qadının əlini Lazardan çəkərək ona dedi: “Uçan adam qalır; sən get”. O, iki mühafizəçi çağırdı. “Qadını daxili qarovulxanaya müşayiət edin. O, yaralılara qulluq etməlidir”.

“Gözləyin! Xeyr!” Qadın iki mühafizəçinin qucağına tab gətirməyərək etiraz etdi. “O, qala bilməz – əllərinizi məndən çəkin!” Qadın mübarizə aparıb qışqırarkən onlar onu qapıya tərəf çəkdilər : “O, Hüqonu öldürməyə razı olub! Buraxın onu – məni rahat buraxın!”

Qırmızı nəhəng Lazarı uzaqlaşdırdı, möhkəm bir əlini sinəsinə basaraq qadının qışqırıqlarına qışqırdı: “O, müdafiəsiz gedə bilməz!” O, qadının müşayiətçilərinə qışqırdı: “Uzaqlaşın”. Onunla birlikdə!” O, Lazarın üstünə xəncər çəkdi və mızıldandı: “Sən də rədd ol!” Lazarus otağa daha dərinə çəkildi, iribuynuzlu kişi isə girişə tərəf çəkilib çiyinin üstündən hürüdü. “Uçan adamı içəridə möhürləyirik və bu qapını saxlayırıq”. Qadının əks-səda verən qışqırıqları uzaqdan gələn üst-üstə düşən qışqırıqlarla boğularkən, Lazarus masaya söykəndi və qırmızı saçlı kişinin əsgərlərini otaqdan çıxarmasını izlədi. Kişi qapını tamamilə bağlamazdan əvvəl dar bir dəhlizdən baxdı.

Lazarusdan soruşmaq üçün açılışa başladı: “Hüqonu öldürməyə razılaşdın?”

Lazarus çənəsini qaldırıb başını tərpətdi.

Kişinin gözləri Lazarın çəkmələrinə zilləndi və etiraf etdi: “Huqon özünü dindar bir insan kimi təqdim edir , amma biz onun qəssablığını görürük. Sən isə şeytana oxşayırsan; amma bizim üçün qəssabı öldürərdin”. Başını yellədi. “Əgər Allahın mələkləri bu gün bizimlədirsə, ümid edirəm ki , kimin xilas olacağını hamıdan yaxşı biləcəklər”. Ağır ah çəkdi və başını tərpətdi. “ Qərar mənim olsaydı, sənə bıçağımı verib səni yola salardım”. Sonra o çiyinlərini çəkdi. “Bəs mən kiməm ki, səni öz istəyimlə ələ keçirim, yoxsa azad edim? Əllərim bağlı. Mən sadəcə qılıncın arxasındakı adamam.” Əsgər özünü tərk etdi və Lazarusu kobud qapının arxasına möhürlədi, Eljo isə diri-diri basdırılmış və şübhəsiz ki, olduğu kimi məhv olmağa məhkum edilmiş Naramsinin dəhşətli taleyini xatırlamaq üçün onu tərk etdi . Lazar qollarını masanın üstündə çarpazladı və ağır sınaqları haqqında düşündü, eyni zamanda dirilməsinin səbəbi və vasitəsinin nə ola biləcəyini də düşündü. “Bəlkə də,” deyə o , “Məsihdəki Yazıq Adam da ömrünün son günlərində dünyadakı öz yeri barədə düşünüb”.

O, öz əksinin təsviri kimi şamdanın cilalanmış mis altlığına baxdı

ona baxdı. Özünün əyri əksinə daha da yaxınlaşdı və onun qəribə xüsusiyyətlərini araşdırdı. Parlaq səth, əfsanələrin yalançı güzgüləri kimi, onun yeni bir təsvirini təqdim etdi, heyrətamiz dərəcədə yaraşığı bir kişinin bütün cəhətləri ilə - böyük qulaqlarından, it dişlərindən və ya əslində olduğu Eljo-nun tanış xüsusiyyətlərindən əsər-əlamət yox idi .

"İndi mənə bax, ata," Lazarus zəif bir təbəssümlə dedi, "Mən sənənin surətində yenidən yaradılmışam ."

Quru bir şəkildə qəhqəhə çəkdi, əlini masaya vurdu və qapıya və onun mühafizəçilərinə tərəf səsləndi; "İndi sağaldım !" Bax, budur," deyə istehza ilə şamdanı göstərərək qışqırdı . "Mən də sənənin kimiyəm ; ona görə də mənə buraxa bilərsən - mən artıq uçan adam deyiləm!"

O, gülüş kimi davrandı və cavab gözlədi. Üzünün kənarından tər damlaları axdı . Lakin o, yalnız müdafiəyə hazırlaşan əsgərlərin səslərini və səslərini eşitdi . Lazarın saxta təbəssümü yox oldu.

Çöldən bir əsgər qışqırdı: "Biz bu qapını canımızla bağlayırıq".

Lazar əsgərin əmrinə qarşı çıxaraq hürüştü: "Onda tut , amma açıq saxla".
ki, özümü azad edə bilim!

Əsgər onu görməzdən gəldi, bəlkə də döyüş hazırlıqlarını davam etdirdi.

Lazarus yalançı güzgüyə şikayət etdi: "Özümü xilas etmək üçün vasitədən məhrum etməklə mənə qorumaq istəyirlər ?" O, əyilmiş əksindən uzaqlaşdı və ah çəkdi, bir əli sildi.
alından tər damcıları.

"Drum-drum-drum"— Yavaş və sabit bir döyüntü səsi uzaqdan əks-səda verdi.

Dərin və təsirli idi - səs-küy otağın hər daş səthində davam edən gurultu ilə bütün dünyanın nəhəng və amansız ürək döyüntüsünə bənzəyə bilirdi . Lazarus heykəl kimi oturub şamdanların fırlanan alovlarına baxırdı; qulaqları diksinir və uzaqdan, lakin artan qışqırıqları və qətl və kaos qışqırıqlarını dinləyirdi - sanki qalada döyüş alovlanırdı. Ölüm səsi getdikcə onun yanında yayılırdı ki, insanların bir vaxtlar anlaşılmaz qışqırıqları eşidilən sözlərə, müharibədə qətiyyətli insanların fərqli adlarına və çağırışlarına çevrilirdi , Lazarus sadəcə oturub dinləyə, fərziyyə irəli sürə və Hugonun əlinin altında taleyini düşünə bilirdi . "Ata," deyə ucadan düşündü, "Ölüm gündündən bəri - hamısından başqa..."

"Dünyanın köhnəmiş və cırılmış xəritəsindən başqa bir cild və ya əlyazma ... bəlkə də bu qədər qısa bir məkanda, bu pis yerdən hər hansı bir Abbeyin həqiqətən açma biləcəyindən daha çox şey toplamışam ." O, alovların içində itdi. Yanağından bir damla yaş axdı.

~*~

Hüqonun adamları , şübhəsiz ki, D'Alsikurun qapı mühafizəçilərini ələ keçirərək onları yeni bir dəstə ilə əvəz etdilər. Lazarus bütün bunları, hətta səmimi bir ifadənin son sözlərini belə eşitdi.

Hüqon oxatanları bütün dəstəni dayandıqları yerdə yerə atdıqda dua etdi. O, yaralı əsgərlərin Hüqon adamlarına yalvardıqlarını eşitdi, amma sözləri kəsilməzdən əvvəl onlar ulayaraq və ya inilti. O, əmr səslərini eşitdi, kişilərə cəsədləri çıxarmağı və qapını nəzarətə götürməyi tapşırırdı. O, yeni dəyişdirilmiş mühafizəçilərin söhbətlərində uçan şeytanlar, dəhşətli canavarlar, Böyük vəba, pis əlamətlər, şər vəhyləri və digər eşidilən peyğəmbərliklər barədə öz aralarında pıçıldaşdıqları zaman narahatlıqlarını eşitdi. Həqiqətən də, Lazar bütün bunları eşitmişdi - və o, kifayət qədər eşitmişdi.

O, şamdanlara baxdı. Şamlar bir-bir sönüb yanırdı. Və son yanan fitilin işığı altında özünün tamamilə fərqli və qorxunc bir əksini gördü. Cihazın mis bazasının yeni əyri-üyrülüündə və yeni bir bucaq altında hündür qulaqları və itin çıxıntılı və həddindən artıq tələffüz olunan burnuna bənzəyən uzunsov üzü olan bir insan heyvanı gördü. Çənəsini qaldırdı, özünün yeni təhrif olunmuş obrazını görməzdən gəldi və diqqətini qapının istiqamətinə yönəltdi, burada hələ də mühafizəçilərin onun haqqında pıçıldaşdıqlarını və ucadan düşüncələrini eşidirdi.

O, masadan qalxdı, şamdanı götürdü və kobud qapıya atdı; qırıq parçaları döşəməyə səpələndi. "Mən uçan İblis deyiləm! Mən Bədheybət deyiləm! Mən ..."

Nəfəsini dərdi, hürüşərək irəli çıxdı və yumruğunu qapıya vuraraq qışqırdı: "Qardaşını öldürən adam olmasa, əsl Bədheybət kimdir? Və nə üçün? Qardaşı kimi, onun qarşısında da eyni qapını qorumaq və heç vaxt öldürmədiyim halda məni burada saxlamaq üçün? Xeyr, siz Bədheybətlərsiniz! Siz İblislərsiniz! Siz bütün varlıqların vəbasisiniz ..."

Doğru və Xeyirxah! Sən vəbasan!

Onu mühafizəçilərdən yalnız bir neçə santimetr ağac ayırırdı; amma o, heç bir cavab eşitmədi - hətta ayaq səslərinin və ya nəfəslərin səsi belə yox idi. O, üz döndərdi və özünü bir şeylə ələ aldı. ağır ah çəkdi.

Lazarusun hədsiz bir rahatlıq hissi onu alçaltdı; o, sakitcə masanın ətrafında fırlandı, ot yatağına tərəf getdi və mızıldandı: "Bəlkə də dedikləri mənəm". O, saman döşəyin üstündə diz çökdü və Naramsinin taleyi haqqında düşündü. "Dünya onlara məxsusdur. Uçmaq üçün yer yoxdur..."

Lazar qarnına çökdü və yalnız xəyal dünyasını axtardı; ümid edirdi ki, heç vaxt oyanmayacaq; və bir daha İnsan dünyası kimi tanıdığı kabusla qarşılaşmayacaq. Həqiqətən də, o, hətta gündüzlərin də gecə kimi olduğu qaranlıq və dərin bir kölgə məkanına can atırdı. O, bəlkə də, oxşar bir şeydən başqa heç nə arzulamırdı.

Qrotesk ~ Qotik dastan, müəllif: GE Qreyven | | XV Fəsil | | Pulsuz onlayn: <https://www.gothicnovel.org> | | Bütün hüquqlar qorunur (c)1998 – ABŞ

Hər şeyin heç olduğu Boşluq Krallığı. Bütün bəxtsiz və atılmış canlıların topladığı Yaradılışın o dağınıq çardağı idi ; məsələn, milçək vurulmuş, torlu balıq, kəsilmiş quzu və bəlkə də hətta uçan canavarlar.

[15-ci fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yalnız həsr olunmuş şəkildə yaradılmışdır

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~